

Bazmeg isten gyermekei

KÖNYVKRITIKA - AZ ÉS KÖNYVE - LXIII. évfolyam, 16. szám, 2019. április 18.

Az ÉS könyve áprilisban – *Margaret Atwood: MaddAddam. Fordította Csonka Ágnes. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2019, 650 oldal, 4499 Ft*

A MaddAddam főszereplői Toby és az előző könyvben ugyancsak szereplő jószívű kalandor Zeb. Kettejük későn jött, gyöngéd szerelme ad keretet az időben és térben csapongó elbeszélésnek. Toby életéről itt nem sokat tudunk meg, Zeb kalandos élettörténetét viszont ő csalogatja elő a férfiből, és aztán ő meséli tovább a guvatkáknak. Az elbeszélés, az áthagyományozás kérdése itt végképp kulcskérdéssé válik: Toby feladata lesz, hogy a gyermeki tudatú guvatkáknak fogyasztható formába öntse a közösség emlékeit. Egy ilyen mesélés során történik, hogy egy félreértés folytán a guvatkák az ember-társaságban oly gyakran emlegetett Bazmeget istennek vélik, és beépítik mitológiájukba. A kulturális áthagyományozás problémáján túl a túlélőknek a genetikai áthagyományozás fogós kérdésével is meg kell küzdeni: a regény végére négy édes, de egyelőre ismeretlen faji jellegzetességekkel rendelkező guvatka-ember keverék születik. És közben persze az életben maradás feladatáról sem feledkezhetek meg: az erőszakra képtelen, de mindenféle lényvel kommunikálni képes guvatkák, az emberi génekkel felruházott, szuperintelligens, de a ravaszt meghúzni képtelen óriásdisznók és a ravaszt meghúzni legalább képes maroknyi embersereg végül összefog, és sok áldozat árán, de legyőzi a létüket fenyegető bűnözőket.